

Zadośćuczynienie za krzywdy PRL

NIEWAŻNE ORZECZENIA

18 listopada 2007 roku weszła w życie ustawa z dnia 19 września 2007 roku o zmianie ustawy o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. nr 191, poz. 1372). Nowelizacja ta rozszerza zakres stosowania ustawy poprzez objęcie jej przepisami działalność opozycyjną wobec systemu komunistycznego do dnia 31 grudnia 1989 roku.

Zgodnie z nowelizacją orzeczenia wydane przez polskie organy ścigania i wymiaru sprawiedliwości lub przez organy pozasądowe uznaje się za nieważne jeżeli:

1. wydano je z powodu działalności na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego,
2. czyn zarzucony był związany z działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego.

O nieważności orzeczenia stwierdza sąd okręgowy lub wojskowy sąd okręgowy. Miejscowo właściwy do stwierdzenia nieważności jest sąd w którego okręgu wydane zostało przez organ I instancji orzeczenie będące przedmiotem postępowania o unieważnienie. Należy podkreślić, że stwierdzenie nieważności orzeczenia uznaje się za jednoznaczne z uniewinnieniem.

Stwierdzeniu nieważności orzeczenia nie stoi na przeszkodzie wykonanie kary, zastosowanie amnestii lub abolicji, zatarcie skazania, akt łaski, przedawnienie, zadośćuczynienie, śmierć osoby represjonowanej, której orzeczenie dotyczy, zawieszenie postępowania lub jego umorzenie.

Z dniem wejścia w życie ustawy decyzje o internowaniu wydane w związku z wprowadzeniem w Polsce 13 grudnia 1981 roku stanu wojennego stają się z mocy prawa nieważne.

ODSZKODOWANIA

Osobie wobec której stwierdzono nieważność orzeczenia lub wydano decyzję o internowaniu w związku z wprowadzeniem w Polsce stanu wojennego przysługuje od Skarbu Państwa odszkodowanie za szkody i zadośćuczynienie za krzywdy wynikłe z wykonania wyżej wymienionych orzeczeń i decyzji.

Kwota odszkodowania / zadośćuczynienia może wynosić maksymalnie 25 000 zł.

W przypadku śmierci uprawnionej osoby uprawnienie do odszkodowania/zadośćuczynienia przechodzi na małżonka, dzieci oraz rodziców.

Żądanie odszkodowania lub zadośćuczynienia osoba uprawniona powinna zgłosić w sądzie okręgowym lub wojskowym sądzie okręgowym, który wydał postanowienie o stwierdzeniu nieważności orzeczenia.

Termin zgłoszenia takiego żądania wynosi 1 rok od daty uprawomocnienia się decyzji sądu o nieważności orzeczenia.

Osoby wobec których wydano decyzję o internowaniu i ją wykonano mogą zgłosić żądanie odszkodowania / zadośćuczynienia w sądzie okręgowym, w którego okręgu zamieszkują, w terminie 1 roku od dnia wejścia w życie ustawy z 19 września 2007 roku.

Dodatkowo niezależnie od odszkodowania i zadośćuczynienia sąd może zasądzić od Skarbu Państwa pokrycie w całości lub w części kosztów symbolicznego upamiętnienia osoby niesłusznie represjonowanej, jeżeli jej śmierć była skutkiem wykonania orzeczenia uznanego za nieważne.

Koszty postępowania w sprawach objętych ustawą ponosi Skarb Państwa.

**Poszkodowani mogą się zgłaszać do
mec. Jerzego Pomina
w każdy poniedziałek i środę w godz. 14.00-15.30
Kancelaria Adwokacka, 61-725 Poznań, ul. Mielżyńskiego 18/6,
tel. 061 853 10 48, fax 061 853 10 48**